

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1967 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowych biur notarialnych.

Na podstawie art. 5, 7, 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepis ogólny.

§ 1. Przepisom rozporządzenia podlegają zatrudnieni w państwowych biurach notarialnych:

- 1) notariusze, asesory notarialni i aplikanci notarialni,
- 2) pracownicy administracyjni,
- 3) pracownicy obsługi.

R o z d z i a ł 2.

Notariusze, asesory notarialni i aplikanci notarialni.

§ 2. Ustala się dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 następujące uposażenie zasadnicze:

Stanowisko	Uposażenie zasadnicze zł od — do
1. Notariusz	2.700 — 4.200
2. Asesor notarialny	2.200 — 2.400
3. Aplikant notarialny	1.550 — 1.800

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze notariuszom przyznaje Minister Sprawiedliwości, asesorom i aplikantom notarialnym prezes sądu wojewódzkiego.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac określi zasady przyznawania pracownikom wymienionym w ust. 1 uposażenia zasadniczego.

3. Notariusz uzyskujący stopień naukowy może otrzymać od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie uzyskania stopnia naukowego podwyżkę uposażenia zasadniczego o 300 zł. Podwyżka ta nie może spowodować przekroczenia maksymalnego uposażenia zasadniczego przewidzianego dla notariusza.

4. Minister Sprawiedliwości może przyznać uposażenie zasadnicze do 10% wyższe od maksymalnego uposażenia zasadniczego przewidzianego w tabeli pracownikowi wymienionemu w § 1 pkt 1, posiadającemu wysokie kwalifikacje oraz praktykę w zakresie czynności ściśle związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe.

5. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie (ust. 4), nie może przekroczyć 15% ogółu tych pracowników zatrudnionych w państwowych biurach notarialnych w województwie.

§ 4. Dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 ustala się sześć stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięczna dodatku w zł
1	600
2	500
3	400
4	350
5	250
6	200

§ 5. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie funkcji:

- 1) kierownika państwowego biura notarialnego w mieście wojewódzkim (mieście wyłączonym z województwa) lub w innym mieście liczącym ponad 100.000 mieszkańców według stawki 3 — 1
- 2) notariusza-wizytatora według stawki 2 — 1
- 3) kierownika państwowego biura notarialnego w mieście nie wymienionym w pkt 1 według stawki 6 — 3
- 4) zastępcy kierownika państwowego biura notarialnego według stawki 5 — 3
- 5) kierownika sekcji według stawki 6 — 4

2. Minister Sprawiedliwości może przyznać dodatek funkcyjny sędziemu lub asesorowi sądowemu delegowanemu do pełnienia w państwowym biurze notarialnym funkcji wymienionych w ust. 1.

§ 6. W razie zbiegu tytułów do dodatku funkcyjnego pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek według wyboru uprawnionego pracownika.

§ 7. Notariusz delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków wizytatora państwowych biur notarialnych otrzymuje na czas pełnienia tych obowiązków uposażenie zasadnicze notariusza i zamiast dodatku funkcyjnego dodatek z tytułu pełnienia funkcji wizytatora w stawkach i na zasadach obowiązujących dla sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości i pełniących funkcje wizytatorów.

§ 8. 1. Pracownik może otrzymać wyższe uposażenie zasadnicze tylko w drodze awansowania.

2. Podwyżka uposażenia zasadniczego przyznana w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

§ 9. 1. Notariuszom i asesorom notarialnym przysługuje dodatek za wysługę lat.

2. Do wysługi lat zalicza się czas pracy na stanowiskach wymienionych w § 2 po dniu 1 stycznia 1952 r.

3. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć do wysługi lat notariuszowi (asesorowi notarialnemu) okresy służby po

dnia 22 lipca 1944 r., wymienione w § 12 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 35, poz. 213).

§ 10. Do pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 6 ust. 2, § 8 ust. 2, § 9, § 10 i § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 35, poz. 213).

Rozdział 3.

Pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi.

§ 11. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych i pracowników obsługi, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

2. Tabela dotyczy:

- 1) w części A pracowników administracyjnych,
- 2) w części B pracowników obsługi.

§ 12. Zakwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w tabeli dokonują prezesi sądów wojewódzkich.

§ 13. 1. Pracownikowi posiadającemu wysokie kwalifikacje oraz praktykę w zakresie czynności ściśle związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego względy służbowe, Minister Sprawiedliwości może przyznać uposażenie zasadnicze do 10% wyższe od maksymalnego uposażenia zasadniczego przewidzianego w tabeli dla zajmowanego przez pracownika stanowiska.

2. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie (ust. 1), nie może przekroczyć 15% ogółu pracowników administracyjnych zatrudnionych w państwowych biurach notarialnych w województwie.

§ 14. Do pracowników wymienionych w § 11 stosuje się odpowiednio przepisy §§ 5, 7 ust. 1—3, §§ 8, 9 ust. 1—4, §§ 11, 14, 15 ust. 1, §§ 16 i 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 35, poz. 214).

Rozdział 4.

Fundusz nagród.

§ 15. 1. Dla pracowników państwowych biur notarialnych tworzy się fundusz nagród w wysokości do 23% planowanego dla nich osobowego funduszu płac.

2. Nagrody nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

3. Zasady, tryb i terminy przyznawania nagród określi Minister Sprawiedliwości w uzgodnieniu z Ministrem Finansów, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Szczegółowe zasady i tryb przeszerogowania i kwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w rozporządzeniu i załączonej do niego tabeli ustali Minister Sprawiedliwości w wytycznych uzgodnionych z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 sierpnia 1967 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% uzyskanego wzrostu wynagrodzenia netto, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez wzrost wynagrodzenia netto, o którym mowa w ust. 1, rozumie się różnicę pomiędzy wynagrodzeniem netto (zasadniczym powiększonym o dodatki) za miesiąc lipiec 1967 r., zwanym zarobkiem bazowym, a wynagrodzeniem netto — zasadniczym otrzymanym za miesiąc czerwiec 1967 r., powiększonym o kwotę nagród za przekroczenie limitów dochodowości państwowych biur notarialnych, faktycznie włączoną danemu pracownikowi do wynagrodzenia zasadniczego, oraz o dodatki.

3. Jeżeli w wyniku regulacji plac wynagrodzenie netto wzrosło o kwotę równą lub wyższą aniżeli 200% dodatku mieszkaniowego, następuje trwała utrata tego dodatku począwszy od dnia 1 sierpnia 1967 r.

4. Jeżeli w wyniku regulacji wynagrodzenie netto wzrosło o kwotę niższą niż 200% pobieranego dodatku mieszkaniowego, pozostała część tego dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1967 r.

5. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r. ustalanie wysokości dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

6. Za podstawę do określenia wysokości dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od pierwszego półrocza 1968 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego wynagrodzenia netto z poprzedniego półrocza (łącznie z wypłaconymi w tym okresie dodatkami) z wynagrodzeniem bazowym, o którym mowa w ust. 2.

7. Wzrost wynagrodzenia w stosunku do wynagrodzenia bazowego (ust. 2 i 6) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 4, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu wynagrodzenia netto.

8. W razie uzyskania w przekroju rocznym, począwszy od 1968 r., średniomiesięcznego wzrostu wynagrodzenia w stosunku do zarobku bazowego, o którym mowa w ust. 2 i 6, w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 4, następuje trwała utrata tego dodatku niezależnie od wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń wynagrodzeń osiągniętych w każdym roku kalendarzowym.

§ 18. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 19. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

- 1) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących,
- 2) dodatek pobierany dotychczas w myśl § 2 ust. 1 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najmniej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 3) dodatek określony w uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami).

§ 20. 1. W stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem tracą moc wszystkie przepisy w zakresie nim uregulowanym, w szczególności:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów, asesorów i aplikantów notarialnych (Dz. U. z 1956 r. Nr 24, poz. 113, z 1957 r. Nr 54, poz. 263 i z 1963 r. Nr 1, poz. 2),
- 2) zarządzenie nr 174 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1487),
- 3) uchwała nr 346 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1957 r. w sprawie nagród dla pracowników państwowych biur notarialnych,
- 4) § 3 uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie niektórych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby oraz nagród przyznawanych pracownikom prezydiów rad narodowych i terenowych organów podległych ministrom (Monitor Polski Nr 53, poz. 585).

2. Utrzymuje się w mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów, asesorów i aplikantów notarialnych (ust. 1 pkt 1) do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Finansów i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1967 r. (poz. 112).

Tabela
stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych i pracowników obsługi państwowych biur notarialnych.

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze miesięczne w zł w stawkach od — do
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
A. Pracownicy administracyjni				
1	Radca notarialny	wyższe średnie	2 4	1500—2700
2	Starszy referent notarialny	średnie	4	1300—2200
3	Referent notarialny	średnie	3	1150—2000
4	Fotokopista	podstawowe i umiejętność sporządzania fotokopii dokumentów	2	1100—1700
5	Maszynistka-referent	średnie podstawowe i umiejętność pisanie na maszynie	1 2 w tym 1 w notariacie	1100—1700
6	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę	—	1050—1550
7	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	—	1050—1350
8	Praktykant	średnie podstawowe	— —	950—1250 900—1000
B. Pracownicy obsługi				
1	Wykwalifikowany rzemieślnik gospodarczy	—	—	1000—1700
2	Woźny notarialny	—	2	950—1500
3	St. woźny	—	—	950—1150
4	Woźny	—	—	850— 950
5	Sprzątaczką	—	—	850— 900
6	Goniec	—	—	850